

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การที่จะทำให้สังคมเราอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุขนั้น คนในสังคมต้องยึดถือปฏิบัติตามกฎหมายและกฎเกณฑ์ที่สังคมกำหนดขึ้น ควบคู่กับความมีระเบียบวินัย ซึ่งหากขาดระเบียบวินัยแล้ว สังคมอาจเกิดความสับสนวุ่นวายได้ ดังนั้นการสร้างระเบียบวินัยในสังคมจึงจำเป็นต้องวางรากฐานให้กับเด็ก ซึ่งจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต เด็กจึงควรได้รับการปลูกฝังให้เกิด การเรียนรู้แนวทางในการปฏิบัติ ฝึกหัดวินัยให้มีความพร้อมตั้งแต่วัยเยาว์ จึงจะมีความสุขความเจริญต่อไปในวันข้างหน้า และเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีวินัย ซึ่งจะส่งผลให้ประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้าทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมการเมือง การปกครองและวัฒนธรรม ดังนั้นวินัยจึงเปรียบได้กับหลักธรรมที่คอยควบคุมจิตใจของมนุษย์ให้รู้จักยับยั้งชั่งใจ รู้จักประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติโดยรวม (กรมวิชาการ, 2544, น. 1)

แนวปฏิบัติในการปลูกฝัง “วินัย” ให้แก่นักเรียนนั้น เป็นเจตนาที่จะสร้างเยาวชนของชาติให้เป็นผู้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ทั้งในพฤติกรรมที่แสดงออกในส่วนตน และที่แสดงออกต่อส่วนรวม ปัญหาของการไม่มีวินัยของคนในชาติ จะเห็นได้จาก ความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคม การละเลย ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การแก่งแย่งชิงรถ ลงรถประจำทาง การแต่งกายไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของนักเรียน นิสิต นักศึกษา

ปัญหานักเรียนขาดความมีวินัย เป็นปัญหาที่นับวันจะทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในเด็กระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นช่วงวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ซึ่งอาจเกิดอารมณ์รุนแรง และมีปัญหาในการปรับตัว เนื่องจากการพัฒนาทางร่างกาย และสื่อต่าง ๆ ที่เข้ามาสู่เด็กนักเรียน ทำให้นักเรียนปฏิบัติตามแบบอย่างที่ได้พบเห็นจากสื่อเทคโนโลยี ซึ่งทำให้เยาวชนขาดความมีวินัย พฤติกรรมผิดระเบียบวินัยเล็กน้อยๆ จะนำไปสู่ปัญหารุนแรง เนื่องจากผู้เรียนต้องเผชิญความเปลี่ยนแปลงทั้งในร่างกาย ความคิด ค่านิยม ทักษะคติบทบาทความคาดหวังของผู้ปกครองและสังคม ทำให้ต้องปรับตัวอยู่ตลอดเวลา ถ้าผู้เรียนไม่สามารถปรับตัวได้ก็อาจจะนำไปสู่ปัญหาความประพฤติที่รุนแรงต่อไป (กรมวิชาการ, 2544, น. 14) ดังนั้น ยุทธศาสตร์ของการปฏิรูปการเรียนรู้จึงมุ่งเน้นให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดการเรียนรู้ คู่คุณธรรม ใช้เครือข่ายการศึกษา ร่วมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้พัฒนาคุณภาพผู้เรียน เสริมสร้างวินัย และสนับสนุนให้นักเรียนประกอบความดี ซึ่งตรงกับแนวทางปฏิบัติงานตามรอยพระยุคลบาท ที่ทรงพระราชทานไว้ว่า “จะต้องฝึก ต้องสร้างวินัยในตนเองสำหรับควบคุมบังคับประคับประคองให้สามารถปฏิบัติความดีได้อย่างเหนียวแน่นตลอดต่อเนื่อง มิให้ขาดตอนหรือขาดวินลง และต้องมีวินัยเคร่งครัด มีความขยันพากเพียร มีความกล้าหาญอดทน และมีสติยั้งคิดอย่างสูง” (กรมวิชาการ, 2549, น. 13-17) พฤติกรรมที่ไร้ระเบียบวินัยของนักเรียนเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อตัวนักเรียนโดยตรงและยังส่งผลไปถึงการพัฒนางานต่าง ๆ ให้ขาดประสิทธิภาพไปด้วย การมีระเบียบวินัยจึงเป็นคุณธรรม พื้นฐานของการอยู่ร่วมกันในสังคม และเป็นสิ่งที่จำเป็นทุกคนที่จะทำให้ควบคุมตนเอง มีความ

รับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน และสังคม รวมทั้งเป็นเอกลักษณ์สำคัญอย่างหนึ่งของคนไทย ทุกคนต้องตระหนักและดำเนินการเพื่อให้ชาติบ้านเมืองสามารถเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงของโลก มีจุดยืนและทิศทางในการพัฒนาที่สอดคล้องกับรากเหง้าทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทยสามารถนำพาสังคมและประเทศชาติก้าวไปพร้อมกับกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างมั่นคงและสงบสุข

ดังนั้น พฤติกรรมด้านวินัย หรือระเบียบวินัยจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาการของเด็ก ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมที่มีผลกระทบต่อเด็กในระยะยาว ถ้าไม่ได้รับการแก้ไขเสียแต่เริ่มแรก โอกาสที่จะประสบปัญหาชีวิตเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคตนั้นสูงมาก เช่น ปัญหาการเรียนล้มเหลว ปัญหาความก้าวร้าว ปัญหาการซึมเศร้าและปัญหาเข้ากับเพื่อนไม่ได้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2548, น. 8) ครู อาจารย์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องตระหนักในภาระหน้าที่ ในการอบรมสั่งสอนนักเรียน โดยจะต้องศึกษาหารูปแบบและวิธีการในการปลูกจิตสำนึกให้แก่เด็กในด้านความมีวินัย เพราะหากนักเรียนขาดความมีวินัยจะทำให้เกิดปัญหาด้านการเรียน การปฏิบัติตนในสังคม และการดำรงชีวิตในสังคม หากไม่ได้รับการแก้ไขก็จะเป็นภาระของสังคมไปในที่สุด

โรงเรียนอนุบาลอจฉรา ตำบลสูงเนิน อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมาเขต 4 มีการกิจรับผิดชอบในการจัดการศึกษาในระดับขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่การศึกษาปฐมวัย จนถึงระดับประถมศึกษา ในการจัดการศึกษายึดหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม (SBM) ซึ่งบุคลากรในโรงเรียนทำหน้าที่หลักเปิดโอกาสให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนในการบริหารจัดการด้านการศึกษา มีการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการศึกษาในรูปขององค์คณะบุคคลซึ่งประกอบด้วยคณะกรรมการสถานศึกษา คณะกรรมการศิษย์เก่า วิทยากรท้องถิ่น จากชุมชนและอื่น ๆ โดยการระดมทรัพยากรเพื่อพัฒนาการศึกษาตามลำดับ จนทำให้โรงเรียนมีการปรับปรุงในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการมีสภาพแวดล้อมที่ร่มรื่นสวยงามน่าอยู่ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความประพฤติ (ผลการประเมินของ สมศ. ระดับประถมศึกษาของโรงเรียนอนุบาลอจฉรา, 2550, น. 10) ในการสรุปผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ในปี 2550 พบว่าปัญหาในการจัดการศึกษา หลายด้าน เช่น ปัญหาการเรียนหย่อนระเบียบวินัย ละเลยคุณธรรม ชุมชนและผู้ปกครองไม่มีเวลาอบรมบ่มนิสัยลูกหลาน ครูมีภาระงานมากทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่ได้เต็มที่ การนิเทศติดตามไม่ต่อเนื่อง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งมีผลจากนักเรียนส่วนใหญ่หย่อนระเบียบวินัยด้านความรับผิดชอบ จากประเด็นดังกล่าวเมื่อนำมาวิเคราะห์แล้ว จะเห็นว่าความมีระเบียบวินัยจะเป็นหัวใจในการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนโดยส่วนรวม จากการสำรวจในด้านนี้พบว่านักเรียนร้อยละ 30 แต่งกายไม่ถูกระเบียบของโรงเรียนและร้อยละ 40 ไม่ใส่ใจด้านความสะอาดและร้อยละ 20 ไม่แสดงความเคารพครู

การแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ขาดระเบียบวินัยเหล่านี้คือ ครูจะต้องคอยเข้มงวดกวดขันควบคุม กำกับ ดูแลและคอยตักเตือนอย่างใกล้ชิด (สวัสดี ไซโยโสภาส, 2551, น. 54) ส่งผลให้นักเรียนรู้สึกว่าการครูคอยจับผิดและทำลายบรรยากาศการเรียนรู้นั้นที่สุดนักเรียนก็จะกลับมาแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ คณะครูในโรงเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อปลูกฝัง ส่งเสริม และพัฒนาการมีวินัยให้นักเรียนสามารถแสดงพฤติกรรมความมีวินัยจนเป็นนิสัยทั้งในโรงเรียนและที่บ้าน ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่า

การพัฒนาคนเป็นงานที่สลับซับซ้อนและยากลำบากจึงจำเป็นที่ทุกฝ่ายต้องให้ความร่วมมือกันอย่างจริงจัง ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องนำ ชุมชน และครอบครัวรวมถึงผู้ปกครองของนักเรียนเข้ามามีส่วนร่วม ในการสร้างวินัยเพราะครอบครัวเป็นสถาบันแรกของนักเรียนที่จะช่วยกล่อมเกลาคุณลักษณะที่ดีงามให้แก่เด็กนักเรียนพ่อแม่ ผู้ปกครอง รวมทั้งครูจะต้องตระหนักและมีความรู้สึกที่ไวต่อพฤติกรรมของนักเรียนและมีความพร้อมที่จะดำเนินการแก้ไข ป้องปราม ป้องกัน ทั้งนี้การส่งเสริมให้ทุกฝ่ายได้ร่วมกันเสริมสร้างบรรยากาศในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้และเชิญชวนทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม จึงจะทำให้การปรับปรุงและพัฒนาการเสริมสร้างวินัยนักเรียนให้ได้ผลอย่างแท้จริง

ผู้วิจัยในฐานะที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียน ในการพัฒนานักเรียนด้านความรับผิดชอบ เกี่ยวกับการแต่งกาย การแสดงความเคารพ และการทำความสะอาดบริเวณรับผิดชอบ ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาเรื้อรัง หากปล่อยไว้จะทำให้ปัญหาทวีความรุนแรงขึ้นจนกลายเป็นนิสัย ยากที่จะแก้ไข และดำเนินการพัฒนาต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบของโรงเรียนอนุบาล อัจฉรา อำเภอสองเนิน จังหวัดนครราชสีมา
- 2.2 เพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบโดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง
- 2.3 เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบโดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

3. ขอบเขตการวิจัย

การเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบโดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง กรณีศึกษา โรงเรียนอนุบาลอัจฉรา อำเภอสองเนิน จังหวัดนครราชสีมา มีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

3.1 กลุ่มผู้ร่วมวิจัยและผู้ให้ข้อมูล จำแนกเป็น

3.1.1 กลุ่มผู้ร่วมวิจัยและให้ข้อมูล จำนวน 22 คน ประกอบด้วย

- 1) ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 2 คน
- 2) ผู้แทนผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 20 คน

3.1.2 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 20 คน

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

4.1 กรอบเนื้อหา

4.1.1 ความรับผิดชอบต่อตนเอง

- 1) ความรับผิดชอบต่อตนเองเกี่ยวกับการแต่งกาย
- 2) ความรับผิดชอบต่อตนเองเกี่ยวกับการแสดงความเคารพ

4.1.2 ความรับผิดชอบต่อครอบครัวและสังคม

- 1) ความรับผิดชอบต่อครอบครัวเกี่ยวกับการทำความสะอาดบริเวณบ้าน
- 2) ความรับผิดชอบต่อสังคมเกี่ยวกับการทำความสะอาดบริเวณโรงเรียน

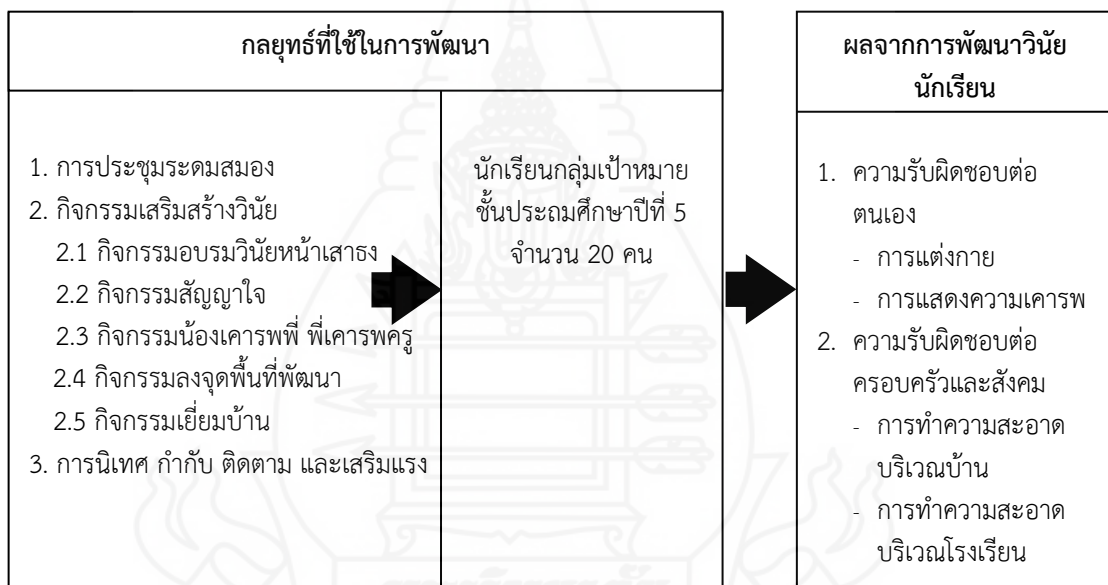
4.2 กรอบกลยุทธ์

4.2.1 การประชุมระดมสมอง

4.2.2 กิจกรรมเสริมสร้างวินัย

- 1) กิจกรรมอบรมวินัยหน้าเสาธง
- 2) กิจกรรมสัญญาใจ
- 3) กิจกรรมน้องเคารพพี่ พี่เคารพครู
- 4) กิจกรรมลงจุดพื้นที่พัฒนา
- 5) กิจกรรมเยี่ยมบ้าน

4.2.3 การนิเทศ กำกับ ติดตาม และเสริมแรง

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัยแสดงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบ โดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

5. วิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ทำการศึกษาโดยใช้หลักการของ การวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยผู้วิจัย คำนวณนำเอาหลักการและขั้นตอนตามแนวคิดของ Kemmis และ McTaggart (ยาใจ พงษ์บริบูรณ์, 2537, น. 3-6) พัฒนามีวิจัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบโดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง กรณีศึกษา โรงเรียนอนุบาลอัครรา อำเภอสองแคว จังหวัดนครราชสีมา เกี่ยวกับการแต่งกาย การแสดงความเคารพ และการทำความสะอาดบริเวณรับผิดชอบ ซึ่งประกอบด้วย

- 5.1 ขั้นการวางแผน (Planning)
- 5.2 ขั้นการปฏิบัติ (Action)
- 5.3 ขั้นการสังเกต (Observation)
- 5.4 ขั้นการสะท้อนผล (Reflection)

6. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัย มีระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 2 พฤศจิกายน 2559 – 30 มีนาคม 2560

7. นิยามศัพท์เฉพาะ

7.1 การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน หมายถึง การส่งเสริมให้มีความร่วมมือในการจัดกิจกรรม การสร้างสรรค์วิสัยทัศน์นักเรียนด้านความรับผิดชอบ โดยการอบรมสัมมนา กลุ่มผู้ร่วมวิจัย กลุ่มเป้าหมาย และกลุ่มผู้ให้ข้อมูล เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงานของบุคลากร ผู้ปกครองและนักเรียน ในการจัดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยในตนเอง ความรับผิดชอบ โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองของ นักเรียนโรงเรียนอนุบาลอจฉรา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 4

7.2 สภาพปัญหา หมายถึง สภาพพฤติกรรมการขาดวินัยด้านความรับผิดชอบทั้งต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม ของนักเรียนที่พบในนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน อนุบาลอจฉรา อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา

7.3 การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง หมายถึง การดำเนินการ ปรับปรุงแก้ไขและส่งเสริม ให้นักเรียนโรงเรียนอนุบาลอจฉรา อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา มี พฤติกรรมเกี่ยวกับการแต่งกาย การแสดงความเคารพดียิ่งขึ้น ประกอบด้วยการประชุมระดมสมอง กิจกรรมเสริมสร้างวินัย การกำกับติดตามและเสริมแรง เพื่อทำให้นักเรียนมีวินัย

7.4. การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัวและสังคม หมายถึง การดำเนินการปรับปรุงแก้ไขและส่งเสริม ให้นักเรียนโรงเรียนอนุบาลอจฉรา อำเภอสูงเนิน จังหวัด นครราชสีมา มีพฤติกรรมเกี่ยวกับการทำความสะอาดบริเวณบ้านและโรงเรียน และการเป็นผู้มีจิต สาธารณะ ประกอบด้วยการประชุมระดมสมอง กิจกรรมเสริมสร้างวินัย การกำกับติดตามและ เสริมแรง เพื่อทำให้นักเรียนมีวินัย

7.5 กลยุทธ์การพัฒนาความรับผิดชอบ หมายถึง แนวทางในการดำเนินงานที่ทำให้ บรรลุเป้าหมายในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในด้านต่างๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

7.5.1 การประชุมระดมสมอง หมายถึง การจัดการวางแผนร่วมกันระหว่างกลุ่ม ผู้วิจัยและผู้ปกครอง เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและหาแนวทางร่วมกันในการแก้ปัญหา

7.5.2 กิจกรรมเสริมสร้างวินัย หมายถึง การบริหารจัดการโดยบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ได้แก่ผู้บริหาร ครู อาจารย์ นักเรียน ผู้ปกครองนักเรียนและชุมชนได้มีส่วนร่วมในการวางแผน แนวทางการปฏิบัติ การกำกับติดตาม ใช้ทักษะกระบวนการมนุษยสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตรซึ่ง ประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

1) **กิจกรรมการอบรมวินัยหน้าเสาธงในตอนเช้า** หมายถึง กิจกรรมที่ผู้วิจัย และผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าให้ความรู้เกี่ยวกับความรับผิดชอบเกี่ยวกับการแต่งกาย การแสดงความเคารพการทำความสะอาดบริเวณรับผิดชอบ ทุกวันจันทร์ วันพุธ วันศุกร์

2) **กิจกรรมสัญญาใจ** หมายถึง กิจกรรมที่ผู้วิจัยและผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าและนักเรียนกลุ่มเป้าหมายได้แสดงความจำนงที่กระทำตามระเบียบวินัยของโรงเรียนโดยการสัญญาต่อหน้าพระพุทธรูปในโรงเรียน เพื่อใช้เป็นหลักยึดในการพัฒนาวินัยนักเรียน

3) **กิจกรรมน้องเคารพพี่ พี่เคารพครู** หมายถึง กิจกรรมที่นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย 20 คน ทำความเคารพกันระหว่างน้อง พี่ และครู หลังทำกิจกรรมเคารพธงชาติ โดยให้นักเรียนชั้นเล็กกว่าเคารพนักเรียนรุ่นพี่ พี่ทำความเคารพครู

4) **กิจกรรมลงจุดพื้นที่พัฒนา** หมายถึง การทำความสะอาดบริเวณบ้านของนักเรียนและการทำความสะอาดบริเวณเขตรับผิดชอบในโรงเรียน เช่น ถนนหน้าอาคารเรียน เสาธง ห้องน้ำ ห้องเรียน ห้องสมุดก่อนทำกิจกรรมหน้าเสาธง 10 นาที และก่อนจะเลิกเรียน 10 นาที

5) **กิจกรรมการเยี่ยมบ้าน** หมายถึง กิจกรรมที่ครูเข้าไปพูดคุยกับผู้ปกครองนักเรียน เพื่อทำความเข้าใจ และรับทราบข้อคิดเห็น ตลอดจนความร่วมมือจากผู้ปกครองในการดูแลเอาใจใส่นักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมและการแสดงออกของนักเรียนในทางที่เหมาะสม เช่น การดูแลทำความสะอาดบ้านตามที่คุณครูได้รับมอบหมาย เป็นต้น

7.5.3 การนิเทศ กำกับ ติดตามและเสริมแรง หมายถึง การกำกับ ติดตาม ดูแล พฤติกรรมเกี่ยวกับการแต่งกาย การแสดงความเคารพและการทำความสะอาดบ้านและโรงเรียนของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลอัญระ และเสริมแรงโดยการให้กำลังใจ กล่าวชมเชย ในการทำกิจกรรม

7.6 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง หมายถึง การที่ผู้ปกครองและสถานศึกษาได้ร่วมกัน คิด แก้ไขปัญหา ร่วมดำเนินการและทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง โดยร่วมกันวางแผน ร่วมปฏิบัติงาน และร่วมติดตามผลการดำเนินงาน เพื่อพัฒนาสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือ ทำให้บุคคลได้ประโยชน์จากการกระทำสิ่งเหล่านั้น ซึ่งในที่นี้คือการให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม ในการควบคุมดูแลนักเรียนในด้านวินัยร่วมกับสถานศึกษา

7.7 การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) หมายถึง รูปแบบของการศึกษาค้นคว้า ที่มีการวางแผนในการปฏิบัติจริง โดยเรียนรู้จากการลงมือกระทำ ซึ่งจะสะท้อนผลการปฏิบัติงาน เพื่อนำผล หรือสรุปผลที่ได้จากการวิจัย เพื่อให้ได้รูปแบบหรือแนวทางไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพหรือ การปฏิบัติงาน ซึ่งเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการแก้ปัญหา ที่เกิดขึ้นกับหน่วยงาน และเป็นการแก้ปัญหา อย่างเร่งด่วนวงหาวิธีการ หรือแนวทางในการแก้ไขปัญหา ที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน ซึ่งมีการปฏิบัติงานจริง